

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gavdendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

§. I. Qvod si prout omnia à Deo fieri, ita sapienter etiam fieri, & in bonum finem ordinari, mihi persuasero; tum verò video, in omnibus rerum euentibus, acquiescere debere me.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

exurgant, aut iam commotos sedes. Deinde, vt ingentem illam, quæ huic praxi habendæ præmittenda est, opinionem animo concipiamus, incomprehensibilem Sapientiam Dei vobis ob oculos ponam; triplicem nempe sciendi modum, quem rebus omnibus rite dirigendis impendit Deus. Quod si obscuriora difficilioraque quàm vt rectè capiantur visa fuerint, illud mementote, Dei arcana esse quæ proponam, quod si minùs intelligantur, illum tum, quem maximè cupio, referemus fructum, vt maximi faciamus adeoque & adoremus sanctissima eius decreta, cuius profundissimam Sapientiam dum non capimus, admiramur.

Quod si prout omnia à Deo sunt, ita sapienter fieri, & in bonum finem ordinari mihi persuasero, tum verò video me omnibus rerum euentibus debere acquiescere.

1. **D**A mihi hanc veniam incomprehensibilis Deus, vt arcana Diuinitatis tuæ mysteria paulò altiùs penetrem & perscruter: neque enim prorsus id ago, quasi si ea me sperem posse comprehendere, illud enim pro comperto habeo quod *Judicia tua abyssus multa*, & quidem tanta, vt ne Angelico quidem possit ingenio petuadari. Verùm non eò sese extendit mea temeritas, hoc tantùm nunc ago, vt eorum quæ me fides vera edocet, reminiscens, agnoscam stuporem meum, neque me esse qui ea intellectu possim persequi. quod cum agnoscam, exsurgat illico ea, quam de tuâ Providentiâ par est habere mortales nos, existimatio: hanc autem cum consequar, tum verò totum me meaq; omnia, sanctissimæ tuæ directioni, sine cunctatione lubens ac lætus tradam.
2. Hic meus est scopus, Auditores, huc collimo, Quod si enim tria hæc mihi penitus persuasero, *Primò* Deum esse omnia qui moderetur, & quidem non negligenter aut perfunctoriâ vt ita dicam manu, sed summum adhibendo studium & industriam: *Deinde* non aliò curas intendere, aliumue sibi præfixisse scopum, quàm manifestationem gloriæ suæ, hominumque à se procreatorum

Ingressus ad considerandam Sapientiam Dei.

Tranquillante mentis imprimis est necessarium sibi persuadere non rationem omnium à

Deo fieri,
sed & sapien-
ter fieri.

rum bonum & commodum; ipsique adeò magis esse perspe-
ctum quid nobis conueniat, quam nos ipsi possimus rectè dis-
cernere: *Tertio* denique commodissimas eum; vt finem suum
consequatur inire rationes, facillimas & breuissimas ingredi
vias, & aptissima intentioni suæ perficiendæ adhibere instru-
menta; dic amabo, quid demum obstabit, quo minùs me to-
tum quieti dem, interque omnes maris huius exæstuan-tes pro-
cellas, rideam & mare, & ventos & omnia, securusque dicam
in pace in id ipsum dormiam & requiescam? in id ipsum, hoc est Psal. 4.
eâ, quam de tuâ gubernatione tuâque sapientiâ iam concepi,
existimatione securus, ô magne Machinæ huius director Deus!
Turbetur sanè mare, quassetur carina, concutiantur naui late-
ra, vndis obuoluatur, pessum ire videantur omnia: nihil timeo,
non casus, non fortunam, nam illam non agnosco. hoc scio,
clauo assidere te, te Sanctum, te Sapientem, te omnium rerum
conscium, te Misericordem & Bonum. Igitur *in id ipsum* quod
turbentur omnia, *in pace dormiam & requiescam*; non enim tur-
bantur nisi à te; si tamen turbari dicenda sint, quæ diriguntur à
te: nec aliâ spe fretus requiescam, nisi *quoniam tu Domine sin-
gulariter in spe constituisti me.* Enim verò *singulariter*, hoc est
methodo prorsus singulari; inducendo me videlicet in sanctua-
rium tuum, & arcana Prouidentia tuæ mysteria & instrumenta
demonstrando, quamuis quasi per caliginem & suboscure. At-
que hæc quidem ratio est, cur admiranda illa instrumenta Di-
uini artificis, quibusque impendantur rebus, quamuis cursim ex-
penderimus.

Verùm, vt i non sufficit viatori nauis expòsito, metum omnem 3.
solicitudinemque vt deponat, naucleri sui instrumenta fuisse
contemplatum, quadrantes, astrolabia, eircinos, pixidesque
fuisse demiratum; nisi id etiam sibi persuadeat, & adhiberi ma-
gno studio, & verò etiam magnâ sapientiâ à magistro obseruari
ventos, vada syrtesque aut cognosci aut bolide pertentari; de-
nique ex artis regulis, nauigandi scientiâ, & rerum nauticarum
cognitione dirigi omnia; ita nec tranquillandis hominum
mentibus sufficere videtur ea, quam habemus de cælestium or-
bium instrumentis cognitio, neque verò etiam quibus rebus
conficiendis applicentur; nisi id etiam constet, sapienter & re-
ctè adhiberi, eâ quâ par est prudentiâ: item finem illum, quem
sibi

sibi præfixit Deus, nobis maximè conuenire: denique omnia quæ circa nos aguntur, ea esse quæ nostrâ maximè intersint; neque meliora inueniri potuisse compendia, modumque aptiorem, quò ad conuenientem nobis portum daretur peruenire, quàm is quo singuli ferimur modo.

S. II.

Vt autem hoc ipsum tibi persuadeas, non est opus omnium euentuum scire rationes, easque iustas esse ut iudices: tantum id certò statue, à Dei Sapientiâ hunc euentum esse destinatum, & tum facile acquiesces, rationesque inuenies quibus factum defendas.

4. **A**uditores, disputationem de rebus singulis instituere si velimus, illudque inquirere, an conuenienter singula eueniant, quæ hic siue in naturæ cursu, siue in re publicâ, siue etiam priuatâ geruntur; sanè infiniti laboris opus aggredimur, cum rerum euentus numero sint infiniti; eorumque rationes indagare, vti immensus, ita & improbus est prorsus labor, neque viribus nostris par. Et tamen hâc viâ insani tendimus, vt de Dei Sapientiâ iudicium, pro vt nobis quidem videtur, sapiens feramus. multum laboramus interim, contentione sane maximâ, fructu nullo. Deplorat id Ecclesiastes *solummodo hoc inueni* inquit post indagaciones rerum acutissimas, *quòd Deus fecerit hominem reatum, & ipse se infinitis miscuerit quæstionibus ad rem sanè, hoc est pacandis animis, quæ faciant nihil.* Omnia cum se labore summo peruestigasse fateatur sapientissimus Salomon, hoc demum intellexit nihil sese intelligere, & hæc demum summa fuit Sapiencia, *Intellexi, inquit, quòd omnium operum Dei, nullam possit homo inuenire rationem, eorum quæ sub sole fiunt. & quanto plus laborauerit ad querendum, tanto minus inueniat. etiamsi dixerit sapiens se nosse, non poterit reperire.*

*Neque re
sapienter
omnia fieri
credas, sin-
gularum
euentuum
rationes
exacè ha-
bèda sunt.*

Ecccl. 8.

5.

Aliâ & quidem contrariâ prorsus viâ incedendum est, disputationibus omnibus finem si vis ponere, omnesque difficultates enodare, hâc nempe; vt numquam rerum euentus, pro vt

K

sunt